

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Ndc/20/2019                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1318207245                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.01.2020                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Viera Petříková          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2020:1318207245.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne C. Y., bývajúcej v T., proti žalovanému Štátnemu inštitútu odborného vzdelávania, so sídlom v Bratislave, Bellova č. 54/a, o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 17 Cpr 21/2018, o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu inému súdu, takto

### rozhodol:

Na prejednanie sporu je príslušný Okresný súd Bratislava III.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) predložil spor vedený pod sp. zn. 17 Cpr 21/2018 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s tým, že žalobkyňa podala dňa 10. augusta 2018 na Okresný súd Košice II žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhala určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru. Dňa 21. septembra 2018 však Okresný súd Košice II postúpil vec vedenú pod sp. zn. 11 Cpr 36/2018 Okresnému súdu Bratislava III, nakoľko mal za to, že všeobecným súdom žalovaného je súd, v obvode ktorého má právnická osoba adresu sídla, a teda mal za zrejmé, že v konaní bola daná kauzálna príslušnosť patriaca Okresnému súdu Bratislava III. Následne žalobkyňa vo svojom podaní z 2. novembra 2018 podala námietku proti uvedenému postúpeniu veci a žiadala, aby konajúci súd vyhodnotil možnosti určenia osobitnej miestnej príslušnosti súdu z pohľadu ustanovenia § 19 písm. c/ CSP, v zmysle ktorého mala za to, že miestne príslušným na konanie v tomto spore je Okresný súd Košice II, nakoľko podľa pracovnej zmluvy je jej miesto výkonu práce v Košiciach, pretože sídlo organizačnej zložky pôvodne žalovaného - Národného ústavu celoživotného vzdelávania je umiestené v tomto meste. Pre uvedený prípad žiadala aplikovať aj ustanovenie 39 CSP.

2. Žalovaný sa k predmetnému návrhu žalobkyne nevyjadril.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že návrh žalobkyne posudzovaný z dôvodu osobitnej miestnej príslušnosti určenej podľa § 19 písm. c/ CSP nie je dôvodný.

4. V zmysle vyššie uvedeného dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že konanie sa uskutočňuje na tom

súde, ktorý je na prejednanie príslušný (§ 36 ods. 1 CSP). Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania, takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania (§ 36 ods. 2 CSP). Na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 12 CSP).

5. Podľa § 19 písm. c/ CSP namiesto všeobecného súdu právnickej osoby si môže žalobca uplatniť svoj nárok aj na súde, v obvode ktorého je umiestnená organizačná zložka právnickej osoby, ktorá je žalovaným, ale len za splnenia podmienky, že sa spor týka tejto zložky.

6. Na konanie v individuálnych pracovnoprávných sporoch a v sporoch z kolektívnych pracovnoprávných vzťahov, štrajku a výluky sú príslušné súdy podľa § 23 písm. a/ až h/ CSP.

7. Individuálny pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávných a iných obdobných pracovných vzťahov (§ 316 ods. 1 CSP). Za individuálny pracovnoprávny spor sa považuje aj spor, ktorý vyplýva zo zásady rovnakého zaobchádzania, ak súvisí s individuálnym pracovnoprávnym sporom (§ 316 ods. 2 CSP). Individuálnosť pracovnoprávných sporov sa prejavuje tým, že vždy ide o konkrétny vzťah medzi konkrétnym zamestnancom a konkrétnym zamestnávateľom. Tento vzťah vzniká vždy medzi konkrétnymi subjektmi.

8. V danom prípade ide o individuálny pracovnoprávny spor, v ktorom sa žalobkyňa (zamestnanec) domáha voči žalovanému (zamestnávateľ) neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Ide o individuálny pracovnoprávny spor, o ktorom koná a rozhoduje podľa § 23 CSP súd kauzálny príslušný. Pri existencii kauzálnej príslušnosti je miestne príslušným súd, ktorý je zároveň kauzálny príslušný v danej veci. Keďže CSP nemá žiadne špeciálne ustanovenia, podľa ktorých by sa určil kauzálny príslušný súd v prípade, ak nie je zároveň aj miestne príslušným súdom, určujúcim bude, do ktorého obvodu kauzálne príslušného súdu (obvodu krajského súdu) spadá inak všeobecne určený miestne príslušný súd. Kauzálna príslušnosť tak v tomto prípade nahradí miestnu príslušnosť. Z tohto dôvodu treba vychádzať najskôr z ustanovení CSP upravujúcich miestnu príslušnosť súdov a následne určiť, či takto určený miestne príslušný súd je vo veci súčasne aj kauzálny príslušný, prípadne do ktorého obvodu kauzálne príslušného súdu takto určený miestne príslušný súd spadá.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala predmetnú žalobu na Okresný súd Košice II, avšak ten postúpil vec na Okresný súd Bratislava III ako súdu príslušnému podľa § 23 písm. a/ CSP. Okresný súd Bratislava III postúpil následne spis dovolaciemu súdu na rozhodnutie o prikázaní sporu z toho dôvodu, že žalobkyňa namietala skutočnosť, že žalovaným je právnická osoba (zamestnávateľ), ktorého organizačná zložka je umiestnená v obvode Krajského súdu v Košiciach, preto je miestne príslušným súdom na konanie Okresný súd Košice II (§ 19 písm. c/ CSP).

10. O prípad osobitnej miestnej príslušnosti uvádzanej žalobkyňou podľa § 19 písm. c/ CSP ide vtedy, ak si žalobkyňa uplatnila svoj nárok na súde, v obvode ktorého je umiestnená organizačná zložka právnickej osoby, ktorá je žalovaným, ale len za splnenia podmienky, že sa spor týka tejto zložky a ktorý si žalobca ako aktívne legitimovaný subjekt takto zvolil. O takýto prípad však v danom spore nejde. Pri určení kauzálnej príslušnosti konkrétného súdu je teda smerodajná miestna príslušnosť (§ 13, § 14 CSP), ktorá sa vzťahuje na osobu žalovaného. Preto miestne príslušný súd môže byť určený len podľa kritérií daných § 13 a nasl. CSP upravujúcich všeobecnú miestnu príslušnosť. Žalovaný má sídlo v obvode Okresného súdu Bratislava III, preto je podľa § 15 ods. 1 CSP v spojení s § 23 písm. a/ CSP na konanie v spore miestne a kauzálny príslušný Okresný súd Bratislava III, ako súd kauzálny príslušný pre obvod Krajského súdu v Bratislave, do ktorého kraja sídlo žalovaného patrí.

11. Dovolací súd zároveň poukazuje na to, že v konaní nevzhliadol ani splnenie podmienok na postúpenie spisu Okresnému súdu Košice II z dôvodu vhodnosti.

12. Podľa § 39 ods. 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno na návrh ktorejkoľvek zo strán spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať. V

tomto prípade je Okresnému súdu Košice II a Okresnému súdu Bratislava III najbližšie spoločne nadriadený Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

13. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania (účastníka civilného mimosporového konania) na zákonného sudcu (Čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

14. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Podstatný význam má i stanovisko ostatných subjektov konania. Skutočnosť, ktorou žalobkyňa odôvodnila vhodnosť ňou navrhovanej delegácie sporu, nevykazuje charakter takej výnimčnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že prípadné problémy s prekonávaním väčších vzdialeností za účelom dostavenia sa na súd sú vo všeobecnosti skôr bežné, k čomu dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že výsluch strán sporu či svedkov zdržujúcich sa v obvode iného súdu môže miestne príslušný súd zabezpečiť aj prostredníctvom dožiadania (§ 104 ods. 1 prvá veta CSP).

15. Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že návrh žalobkyne na postúpenie spisu nie je dôvodný, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.